

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell växlade åren 1780-1811 Ep...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep.G 12:2

National Library
of Sweden

B. R. E. J. ifrån Kongl. Bibliothecarien C. C. Gjørwells till
 den K. Hustru Fru Brita-Nora; Dat. Linnköping, Onsdagen,
 d. 21 Sept. 1796.

Innehåll:

- 1) Resa och ankomst till Linnköping. 2) Ny Säkhet åtnjuten uti
 Domprosten J. älfvi Hus. 3) Besök uti Gymnasium, Dom-
 kyrkan och Biblioteket. 4) Rörande Scenen med en ung Hustru.
- 5) Egen skyldigaste Minnelse. 6) Glad middag hos Bispsoren J.
 Lindblom i Wreta. 7) Jämnvigt uti de Hela eller uti all samantaght.
- 8) Den äldrige Domprostens Glädje. 9) Önskan och Längtan.

Min Egen aldrakäraste Brita-Nora.

Se om sätter jag i Förmaket hos Domprosten älf, den
 så vittre som värdige Värmen, hos hans Fru, den bästa
 Värinnan, och skrifer dessa rader till Begges så kära,
 så alltid med största Högaktning och Vänskap omtalda
 Systrar Gjørwells i Stockholm, till min Söta Lilla Brita-
 Nora, för att hugna henne med Tidningar om vidare
 lyckosam Resa, om den önskeligaste Völmåga till
 Kropp och Sinne.

I går morse kl. 7 rekte vi från Norrköping, och forde
 de K. Bärnen of till första Gästgivarer-gården eller Börnk,
 och sedan hafve vi kuskat allena genom det härliga
 Östergöthland till Linnköping. Därifrån for till Kullberg
 vidare till en Vän i Grannskapet, Hr Gyllenram; men
 jag förfogade mig genast till Domproste-huset, och blef
 där emottagen och utfägnad på sätt, som Du selt
 säst Kärnen. Jag har legat och bor i Förmaket, samt
 sätter jag, ringaste Literator, och skrifer detta Brev till
 under Portraitet af den störste i vårt Land, ärke-Bispsoren
 Eric.

Eric Bengelius den yngre. - - men jag är dock mycket
 lyckligare än han var. i går eftermidd. följde jag med
 Domprosten, aflhördde lectioner på Gymnasium för ynglingar,
 gav uti gråe Kapprockar, besåg Domkyrkan. - - märk!
 vi gingo begge med slatten på uti detta stora och ur,
 gamla Guds Hus. - - och fördröjde sedan länge på Biblio-
 theket, hvar vaktmästaren, som talte sin fransyska,
 efter han såsom Dräng varit i Paris, skaffat sig en
 kändedom af Böcker, Manuscripter, Mynt, Snäckor &c. &c.
 åtminstone till Pisslar, Rum och Sälfsynthet, som var
 högt ovanlig. Vid Hemgåendet öfver Kyrko-gården mötte
 oss en ung Gråkolt, såaligen väcker Goss. - - ty på Gymna-
 sium voro de uti moderne Styl tillfångade. Infogten
 snart räknade. - , Son af en Lektor Pehr Kullthin, Lärj,
 dygdig och således mycket såknad Man, - och just vid
 det och hans Kustus Graf. D. ält hälsade vänligt på
 ynglingen och frågade: Hvad tänker Du på när Du
 går här fram? - och strax föll han i gråt. - - Hvilka
 samma och sköna Tårar! Den äldrige och vördige
 Mannen förädlade dem genom Förmaningar, flutne
 utur des Hjerta, härledde från des Vänskap för Faderen.
 Rörd öfver denna så vackra Kländelse - - en ungkän-
 sla ledd och bunden af heliga Klister. - - bud jag unge
 Kullthin - - han är Fader. Moder. och medel-lös. - - Komna
 närmare aftonen till Domproste. Huset, där jag lofrade
 honom en Bock, ty han är en af de flitigaste, men
 tammade honom en liten Besparings- Sedel till att
 köpa en Bock före. Ny Belöning för mit eget Hjerta, i
 förbindelse med ny, aldrig nog för ofta förnyad Sak-
 samhet emot Gud, som öpnat det Hjerta, hvilket

uti

all mina unga år lagt den första Boken uti min Hand,
som så ädelmodigt beköptat min undervisning, och
dymedelst tillkyndat mig al den Sälhet, som jag änu i
denna Stund njuter.

Rätna kör Vagnen fram, och så fare vi begge, Herr
prosten och jag, ut til Bisken Lindblom, som bod
mig så snart jag var kommen til Staden, och bor om
Sommarens på sin Prästegård i Wreta.

Eftermidd. Kl. 7.

De nu är jag åter här vid mit Skrifbord, sedan jag
njutat lika så stor, som allestädes oförtjent Godhet,
Slöflighet och Valfägnad, hos Bisken, som här hos
Soniprosten. Wreta havren härlig Betägenhet, och en
älskade, på alla sätt väcker och beqväm. Den
genomgode och glade Värden bud ganska mycket hjälpa
Dig, och påminte sig ännu med nöje die Sälkaps under
den Masquerade på Slottet 1778, som räknad ihop med
den 1 Nov. följ. utgjorde netto det Månad-tal, som
vederberde, för at frambringa en ny Gustaf Adolphi.

I morgon middag har Fru Soniprosteninnan budit
flera Främmande, som, lagdt til al den öfriga så mycket
förekommade Slöfligheten, hvilket mig vised öfveradt,
fätter mig å ena sidan uti en verkelig förlägenhet,
hur jag skal frava däremot, helst jag sjelf vet at
jag sådant ej förtjenar, äfven som å den andra jag ej
kan hindra mig ifrån den Reflexion, at uti olika
Societeter seer mig förlitet och förmycket, kanske minst
där,

där, hvar jag det mäst förtjente. Således, noga öfverräknadt,
har också en jämnvägt härutinnan rum. 11

Jag längtar nu högeligen efter min Kullbergs frara
återkomst; och kan jag ej nog förfätra och fagna Dig
med al den Reskedlighet och omvårdnad han har om min
Person under hela denna Resa. I morgon eftermidd. resa vi
til Norrköping, tillbaka; måste väl bli där et par dagar;
så at jag ej kan komma hem förrän i början af nästa
vecka. Vid ditkomsten väntar jag för mig bref ifrån
Mr Forbyren, som ganska mycket hållas af oss begge.
Men skriva må han ej mera, utan hoppas med förtro
så taga Er alla uti min famn.

Damprosten, den trofaste Vännens, glädje at hysa,
tala och resa med mig kan icke beskriivas; och då
den äldinges munterhet utgjör Damprostinnans
hela önskan, så kan Du väl lätt finna, huru delad
jag är emellan Godheter på alla händer. Begge
hålls Dig på det högsta.

När Du behöfver Penningar, så jag et ord til deiret.
Björkegren, som hjerteligen hållas, så förfäuter han dem.

Herre Gud! låte min lilla Bröbrin må väl och vara
frisk, när jag kommer hem! Jag börjar redan
längta efter den stunden. Gud välsigne Dig!

Gjörwell.